

מערך המו"פ
המנהל הפדגוגי,
משרד החינוך

מהדורה חמישים ושלוש

12.08.2021
ד' אב תשפ"א

צוות המערכת
אלון שורץ, ריבי ארצי, ד"ר איריס פינטו,
רקפת גלבוע, נעמה כהן, ענבל לוור

👁️ זמן קריאה 60 שניות

אמ; לק הוא ביטוי סלנג באינטרנט, ראשי תיבות של
"ארוך מדי; לא קראתי".

שימוש רב נעשה בו על מנת להציג את חוסר רצונם של
הקוראים להתאמץ בקריאה ובקשתם ל**תקציר הדברים**.

סקופ הוא מונח בעיתונאות המציין ידיעה חדשותית
מקורית, **חשובה**, **מפתיעה** או מרעישה שנחשפה
באופן בלעדי על ידי גורם עיתונאי כלשהו.

מדובר בחדשות אשר סביר להניח שיעניינו מספר רב של
אנשים ועשויות להיות כאלו המלמדות על **הבט חדש** לגבי
אירוע חדשותי אשר ידוע זה מכבר

scope הוא **תחום**, אזור הנמצא בתוך גבול מוגדר
מסוים מוחשי או תיאורטי כמו תחום ידע - ובמקרה שלנו,
חינוך.

לטובת המצטרפים החדשים, ברזכים הבאים!

על כן **סקופ**

מגזין קצר וחדשני בתחום החינוך

"מה שחשוב בסרט אינה המציאות, אלא מה שהדמיון יכול לחולל בו" צ'רלי צ'פלין

יש את הרגע הזה, כשהחלום נגמר, שלרגע לא ברור אם הוא קרה באמת, או שמא אכן היה זה "רק" חלום...

אני זוכר סְצֵנָה ספציפית שראיתי בקולנוע, ותחושת החשש

מ

צְפִיָה בה מלווה אותי עד היום, כאילו חייתי באותו ה

מבוגרים יכולים לפלוט לפעמים "זה רק סרט", כשיש חוסר התאמה בין מה שהם רואים במסך למציאות - בין אם כדי להרגיע פחד, ובין אם כדי להחזיר את האחיזה בקרקע, ולהבין שכנפיים לא באמת צומחות אפילו אם שותים שיקוי קסם, ושד שיוצא מבקבוק לא באמת קיים במציאות.

ולהבדיל מסיפור שקוראים ונשאר בדמיון, ובדומה לחלום - את הסרט אנחנו יכולים ממש לראות, אפילו בתלת מימד!

והמוח שלנו, חכם. גם לו צריך להסביר ש"זה רק סרט". אבל הוא כבר יודע, או שכך זה מתגלגל - שהסרטים הם ביטוי, המדיום הוא האמצעי להעביר לנו סצנה מרהיבה, להציג לנו מראה, לפתוח לנו דלת, לסמן לנו אימה, לעורר דמיון או להתכתב עם אגדה - ותיווצר תודעה חדשה.

והרי תודעה, זה מה שחשוב - אתם חייבים לראות את זה!

לא, אין מבחן בסוף הסרט, אבל בטוח תלמדו ממנו משהו. אולי זה יהיה הסרט שישנה את חייכם?

קריאה מהנה וסופ"ש נעים, אלון.

*בלחיצה על הסמל
תעברו חזרה לפה

מה זה?

מה מוקרן פה?

הנושא השבועי

מה זה בכלל?

כל כותרת היא קישור
לעמוד המתאים

מחברים קול ותנועה

כדי לברוא עולם שלם

שמורכב מתסריט, צילום, פס קול ועריכה.

מכניסים צבע לחיים

שגורם לנו להתאהב:

וכשהאור כבה בסצנה הבאה,

אנחנו שוקעים לעולם המופלא..

ולא מאמינים שזה חלק מהלמידה!!!

כי קולנוע הוא חלק מעיצוב תרבות

של יצירה משותפת

העוסקת בחיים עצמם.

אז תכניסו עניין וצבע לכיתה

במציאות מדומה

של אנושיות וטכנולוגיה מרהיבה.

CINEMA

קולנוע

קולנוע

ד"ר איריס פינטו

המילה "קולנוע" היא חיבור של המילים קול ותנועה, והיא התפתחות מהראינוע - הסרט האילם.

קולנוע נוצר כאשר מריצים תמונות רבות זו אחר זו - העין האנושית אינה מסוגלת להבחין בין תמונה לתמונה, וכך נוצרת אשליה של תנועה. זהו "עקרון התמדת המראה": על אף שבין תמונה לתמונה יש חושך, המוח האנושי יוצר ביניהן רצף ורואה אותן כתמונה אחת נעה.

הקולנוע עוסק ביצירתם והקרנתם של סרטים, המהווים כלי תקשורת המונים. סרטים נצפים על ידי מיליונים ברחבי העולם, ולכן הקולנוע בעל השפעות גדולות על החברה.

אמנות הקולנוע נחשבת לאחת מבין שבע "האמנויות" (The arts) הכוללות: ספרות (כולל דרמה, שירה ופרוזה); אמנות הבמה (כולל מחול, מוזיקה ותיאטרון); ואמנות ויזואלית (כולל רישום, ציור, קולנוע, אדריכלות, קדרות, פיסול וצילום).

למרות שאמנות הקולנוע היא הצעירה מביניהן, נראה שהיא המצרך האמנותי הפופולרי ביותר.

קולנוע משלהם

ד"ר איבנה רטנר, מנהלת תחום קולנוע ומדיה (תקשורת), אגף אמנויות, מזכירות פדגוגית, משרד החינוך

ישראלי

הקולנוע הוא כלי לימודי מהפופולריים במערכת החינוך, ותמיד עולה השאלה עד כמה לגיטימי להושיב את הילדים, שנמצאים שעות מול מסכים, לצפות בסרט?

צפייה בסרט מאפשרת חוויה שמערבת את כל החושים; היא מפתחת חשיבה ביקורתית, כזו ששואלת שאלות ומעלה דילמות; היא מאפשרת לילדים דמויות להזדהות איתן; ועולם שלם שהם יכולים לברוא ולדמיין.

אין ספק כי טשטוש הגבולות בין הקולנוע לטכנולוגיה הדיגיטלית, המהווה את הפלטפורמה לצפייה, מעלה תהיות: הקולנוע הקלאסי, כמו שאנחנו מכירים אותו עדיין חי ובוועט, אך הצעה לצפיה בסרט בקולנוע, נתקלת לעיתים בהרמת גבה ושאלה: "אין אותו בנטפליקס?" גם הקולנוע מציג אלטרנטיבות אינטראקטיביות של התפתחות העלילה, כדוגמת הסרט 'דלתות מסתובבות' המציג שתי עלילות מקבילות בחייה של הגיבורה; או 'התקופה היפה בחיי', בו הגיבור יכול לחזור לתקופה שהוא בוחר, והבמאי בורא לו סצנות ודיאלוגים, עד כדי שאלת הבחנה בין בדיון למציאות.

בלימודי הקולנוע והמדיה, צפיה בסרט מהווה תהליך לימודי שלם, ופתח לשפה שבעזרתה ניתן לנתח טקסטים חזותיים: לקראת הצפיה אנו חוקרים ומתכוננים; ובעקבות צפייה אנחנו שואלים שאלות, חשים תחושות ומשתפים; ולבסוף, אנו מאפשרים לתלמידים ליצור סרט אישי אינטימי משלהם.

התלמידים והתלמידות לקולנוע ומדיה הם אלו אשר בתהליך דיאלוגי חוזרים ויוצרים את הקולנוע שלהם.

אני

והחברה

הרווח בין הפקה לחקר

דורית באלין, מפמ"רית קולנוע ותקשורת בגימלאות

במשך שלושים שנה עסקתי בהקמת מגמות לקולנוע במערכת החינוך, שהפכו לחלק מתוכניות הלימודים בבתי הספר, ותלמידים ניגשים במסגרתן ל- 5 יח"ל לבגרות. כחלק משמעותי של לימודיהם, מפיקים תלמידי המגמה סרטים, המשקפים את עולמם המורכב, וזוכים להצלחה מרובה בפסטיבלים שונים ברחבי הארץ ובעולם.

השפה הקולנועית משמשת היום כמעט כ"שפה שנייה": כתיבת תסריט, צילום, פס-קול ועריכה, הם חלק מחיי היום יום של התלמידים, הנמצאים ברשתות חברתיות, ומעלים אליהן יצירות וחומרים ויזואליים שהופקו על ידם.

אני מאמינה שהפקה קולנועית יכולה להפוך לחלק משמעותי מהלימודים, כשעבודת חקר במקצועות כמו היסטוריה, גיאוגרפיה וספרות, יכולות להיות מוגשות כסרט דוקומנטרי, כתבה, סרט אנימציה או כל ז'אנר שיבחרו.

הכלים של עבודת חקר עיוניות חופפות לעבודת התחקיר של במאי הקולנוע, היוצא לחקור את נושא הסרט; הצילומים מהווים מסמכים אותנטיים לחיזוק והעמקת שאלת המחקר; והעריכה הקולנועית ופס הקול, מקבילים לעריכה של עבודת חקר עיונית.

סרטים שיוגשו כעבודות חקר, יפעילו את המיומנויות העכשוויות של המאה 21, וישקפו תפיסה חדשנית של הוראה ולמידה.

שחור-לבן

באיזה צבע הסרט שלך?

תחשבו לרגע על סרט שראיתם ונסו לאפיין אותו בצבעים. סביר להניח שכל אחד מאיתנו יתאר צבע אחר לאותו הסרט (ואפילו ניתן לעשות בחינה מהירה של הדבר:).

אבל... מסתבר שיש פרוייקט עולמי הנקרא "The Colors of Motion", המפרק את סרטים לתמונות יחידות, ובודק את הצבע הממוצע של כל אחד מהסרטים. כך אפשר לגלות מה הצבע המועדף על הבמאי, מהו אופי התסריט, ואת אפיוני הסצנות (מתח, אקשן, רומנטיקה וכו).

ביוגרפי

אהבה ממבט שני

הולי מלצר, בת 16, תלמידת מגמת קולנוע בתיכון בן צבי, קרית אונו

הגעתי למגמה כדי להעביר זמן. חברים שלי היו שם, וחשבתי שזאת תהיה מגמה חמודה להעביר איתה את התיכון. לא חשבתי שאתאהב ככה.

הצטרפתי בתחילת יא'. השיעורים היו בזום, והיו היחידים שהצלחתי להתרכז בהם. התחלתי לראות יותר סרטים ולנסות לפענח אותם. במהרה המגמה והמקצוע הפכו לחיים שלי: ביליתי במגמה או בשיעורים של כיתות אחרות בכל שיעור חופשי או הפסקה שהיו לי; התחלתי לקרוא, להתעניין, לראות, לצלם, לערוך ולכתוב...

קולנוע הפך להיות החלום הגדול שלי: שיחקתי בסרט גמר כדי לראות איך סט מקצועי אמור להיראות; כתבתי תסריט שנבחר לסרט סוף שנה במגמה; אני רוצה להמשיך ללמוד קולנוע בבית ספר טוב בארץ או בעולם; לשמוע הרצאות; לעבוד עם שחקנים; ולשפר את יכולות הצילום שלי.

אני מאמינה שאת הדרך שלי בעולם הקולנוע רק התחלתי... אני מתרגשת לראות מה מצפה לי בהמשך - איזה תפקיד אקבל שנה הבאה בהפקות הבגרות שלנו, ואיזה עוד עבודות אעשה כדי לשפר את היכולות שלי.

הגעתי למגמה כדי להעביר את התיכון בכיף, וכיום, רק שנה לאחר מכן, אני מאוהבת במקצוע ורק מחכה לראות לאן עוד אתפתח.

👁️ זמן קריאה 45 שניות

142 מילים על

סרט בשלוש מערכות

דרמה

אלדר גלאור, סופר ומורה לקולנוע, בי"ס מנור כברי

דמיינו את הסצנה הבאה: כיתה סטנדרטית, בבית ספר סטנדרטי, עוברת מטמורפוזה: השולחנות נשארים, התלמידים עדיין יושבים, אבל האור כבה, הוילונות הוסטו, המקרן נדלק, ועל המסך שמסתיר את הלוח התחיל סרט של... נגיד קוונטין טרנטינו או מחזמר פוסט מודרניסטי או סרט איטלקי משנות החמישים.

דמיינו את הסצנה הבאה: צוות צילום סרט, שמורכב מבמאית, עוזר במאי, צלמת, איש סאונד, מפיקה ושני שחקנים - כולם ממגמת תיאטרון... ושחקן מבוגר שהוא בכלל אבא של אחת התלמידות, שלקח יום חופש מהמשרד בשביל להיות חלק מפרויקט הגמר של הבת שלו, שכתבה תסריט שמבוסס על סיפור אמיתי.

דמיינו את הסצנה הבאה: מורים ותלמידים לקולנוע, מדברים על המחאה בסרטים של צ'רלי צ'פלין, על הסרט של האחים כהן שעלה בנטפליקס, על תאוריית המחבר של פרנסואה טריפו ולמה היצ'קוק היה גאון.

טוב, אני מתאר לעצמי שלא קל לדמיין את כל זה, אבל אני נשבע לכם שככה זה נראה במגמת הקולנוע בבית ספר שבו אני מלמד.

אל תדליקו את האור... אני חי בסרט

ד"ר טל שריר, מערך המו"פ

ילדים

קופצת בין הספות, מתרסקת, קמה ושוב מקפצת:
 "אני וונדרוומן/באטגירל/..."
 מטייל בין יושבי הבית בממלכתיות: "כולם לעמוד
 באוויר, הפעלתי עליכם את הקסם שלי..." השלימו
 את החסר לפי גיבור-העל העכשווי.

אנחנו מסתכלים עליהם בתדהמה, שבורים מהצלילה
 חסרת המעצורים ועודף ההזדהות שלהם עם כל
 דמות אפשרית שמרצדת על המסך. נשבעים שבקיץ
 הבא נצא לטיול בהרים/במדבר - מה שבטוח, אזור
 ללא קליטה וקשר עם המדיה.
 כאלו שאנחנו מעולם לא שקענו בתוך סרט וראינו
 אותו פעמים ספורות (בערך 100)... כאילו שאנחנו
 לא דמיינו את עצמנו עונים לבוס/לחמות/לשכן,
 בדיוק כמו בסצנה שהזדהינו איתה עמוקות אתמול
 בקולנוע (בזמן שהבייביסיטר מטורטרת על הספות
 עם וונדרוומן שלנו)... כאילו שאנחנו לא חיים
 בסרט אף פעם...

אבל אולי יש לסרטים/קולנוע תפקיד שלא שמנו לב
 אליו?

אנחנו מפחדים / מתגברים / מתמודדים / זוכים /
 נכשלים ביחד עם הגיבורים שלנו, חווים איתם
 תהפוכות, עוברים מסעות, ולומדים מהם בעולם
 ההזדהות המוגן.

כשאנחנו חיים בסרט אנחנו מתאמנים ב"יבש"
 על החיים, מנהלים את הסיכונים בדמיון, ואז
 אפשר להדליק את האור ולצאת לחיים עם כלים
 שלמדנו מהגיבורים הסודיים שלנו בסרטים.

סרט טוב מבית

Movieland Academy

הדר מססה, מובילנד אקדמי

מועדון
הסרט הטוב

שירות הסטרימינג של משרד החינוך, מעשיר את חוויית הלמידה, ומאפשר למורים להציע לתלמידיהם למידה משמעותית באמצעות סרטים, כחלק מהשיעור בכיתה.

איך זה קורה?

מלמדים על חינוך חברתי ורגשי? אתם יכולים לעשות את זה באמצעות הסרטים הנפלאים 'זוטרופוליס', 'מלך האריות' ועוד.

יש לכם שיעור מדעים? תוכלו להקרין קטעים מתוך 'שישה גיבורים', 'קמט בזמן' וסרטי טבע נהדרים.

רוצים ללמד על זכויות האדם וגזענות? תוכלו להדגים עם 'לינקולן', '12 שנים של עבדות', 'הספר הירוק' ועוד ועוד.

וזה לא הכל! יש באתר סרטים אינטראקטיביים עם עצירות מובנות על גבי הסרט ומערך שיעור מצורף - למשל 'מאחורי המספרים' בנושא 'מעמד האישה' המתאים לחט"ב וחט"ע; או 'הכרת רגשות', שנלמד בעזרת הסרט 'הקול בראש', ומתאים לתחילת שנת הלימודים בבתי ספר יסודיים.

איך זה נראה? תשמעו סיפור: במהלך הקורונה קראו תלמידי כיתה ג' מבית ספר "גשר" בכפר שמריהו, יחד עם מורתם בזום, את הספר "סיפורי נרניה: האריה, המכשפה וארון הבגדים" - וכשסיימו - זכו לצפייה משותפת במסיבת פיג'מות.

חשוב לציין כי כל הסרטים מונגשים באופן חוקי, באיכות צפייה גבוהה, ומסווגים למקצועות הלימוד ולערכים הרלוונטים.

סרט זר

סרט זר ולא רחוק

ריבי ארצי, מערך המו"פ

לקולנוע יש ערך רב בעיצוב תרבות מקומית באופן מהיר ונרחב.

הצצה קטנה למדינת קזחסטאן הצעירה, שהפכה למדינה עצמאית רק ב-1991, מראה לנו כי נשיאה הראשון, נורסולטן נזרבייב, השקיע בשנות כהונתו משאבי ענק בתעשיית הקולנוע המקומי, דבר שעורר ביקורת לא מעטה בדבר תעדוף המשאבים בבניית מדינה חדשה. נזרבייב ענה למבקרו שעידוד צמיחתו של הקולנוע המקומי, הוא דרך מהירה לפיתוח הזהות והתרבות הקזחית המתהווה, שתופץ ותתועד באופן נרחב. סרטי עלילה, נוף ומסורת, מספרים את הסיפור של המדינה החדשה.

ואם נציץ רגע לתעשיית הקולנוע הישראלי, נמצא כי הסרטים הראשונים עסקו בעיקר בקונפליקטים יומיומיים, והתבססו על המגוון התרבותי והחברתי בארץ.

והיום, מלבד תעשייה מקומית משגשגת, צצות יוזמות רבות העוטפות את הקולנוע בארץ על סך היבטיו.

אי שם

מפיקים ביחד

ד"ר איבנה רטנר, מנהלת תחום קולנוע ומדיה (תקשורת), אגף אמנויות, מזכירות פדגוגית, משרד החינוך

היוזמה "דיאלוג דרך קולנוע" מפגישה תלמידי י"א, יהודים וערבים, דתיים וחילוניים, הלומדים תקשורת וקולנוע לבגרות.

התכנית משתמשת בכלי החזותי, הפקה וצילום של סרט, לצורך יצירת הבנה ושינוי ביחס התלמידים המשתתפים אל הנרטיב של "האחר", וממחישה איך שתי קבוצות בקונפליקט, יכולות לקדם מטרות חינוכיות וחיים משותפים, מתוך אמפתיה ולגיטימציה, ועל בסיס היכרות הדדית.

התוכנית מתחילה בעבודת הכנה נפרדת של כל קבוצה, שבמסגרתה צופים התלמידים ומנתחים סרטים וטקסטים, ומתנסים בכתיבת סיפורים ותסריטים אישיים.

התהליך ממשיך במפגשי דיאלוג רב-תרבותיים, בהם עורכים התלמידים הכרות, לומדים על האחר, ומתנסים בהפקת סרטים משותפים, עלילתיים ודוקומנטריים, המהדהדים את הסיפור של האחר. לצד המפגשים הללו, ממשיכים התלמידים להיפגש גם בקבוצות תרבותיות נפרדות לעיבוד התהליך.

בסיום התכנית, מתקיים ערב גאלה להקרנת הסרטים, בו משתתפים חברי התלמידים היוצרים ומשפחותיהם.

בצד מפגשי התלמידים מתקיימות השתלמויות למורים, הרוכשים מיומנויות של הנחיה משותפת ודיאלוגית לצורך הפקת הסרטים המשותפים. לאחרונה החלו המורים להפיק בעצמם יצירות משותפות לצד התלמידים, וכך הם מהווים מודלים להשראה וסוכני שינוי משמעותיים לקידום חיים משותפים.

דוקומנטרי

החיים בסרט

רונית ניצן, יזמת חממו"פ, מיזם דוקוחם

המציאות המורכבת הסובבת אותנו, רוויה בקונפליקטים חברתיים וסביבתיים, מהארץ והעולם. סרטים דוקומנטריים יכולים לעזור לנו ליצור דרך הוראה מרעננת ומעוררת מחשבה, שמעלה למודעות התלמידים את חשיבותם של נושאים אלו.

המיזם דוקוחם מזמין מורים לצפות, יחד עם תלמידיהם, בסרטים תיעודיים מרתקים, ובעזרת מערכי למידה מוכנים, להעמיק איתם בסרט, בנושא בו הוא עוסק ובשיח שהוא מעורר.

הדיון בכיתה סביב הנושאים יוצר מעורבות, עניין ושיח ער, ומעודד את התלמידים להפעיל חשיבה ביקורתית סביב המידע שמוצג בפניהם, ולגבש דעה אישית ומנומקת, המבוססת על ידע וערכים.

ראיתם סרט תיעודי שנהניתם ממנו?
שלמדתם ממנו?

שהייתם שמחים לצפות ולהעמיק בו יחד עם התלמידים שלכם?

אתם מוזמנים להציע לנו סרטים ולבנות מערכים שיתווספו למאגר: אם זה מעניין, אם זה עוסק בחיים עצמם, אם זה מעורר מחשבה ודיון – זה מתאים!

כל הסרטים והמערכים מונגשים באתר מובילנד אקדמי

הביאו את הקולנוע לכיתה

אליאב מייסון, מורה, יוצר קולנוע, במאי, צלם ויזם
האפליקציה Createam ליצירת סרטים במקום מבחנים

השיעורים שלכם יכולים להיראות אחרת לגמרי!

הידעתם? יותר משמונים אחוז מהמידע שעובר באינטרנט הוא פשוט וידאו! השפה בה העולם מתקשר היום הפכה משפה טקסטואלית לשפה ויזואלית.

כשתלמידים מתרגמים את הידע שלהם בפורמט המשלב יצירה ועבודת צוות, ומאפשר להם להתבטא זאת בשפה שלהם – הרווח הוא של כולנו.

התלמידים שלכם כבר מדברים בשפת הוידאו.

אז גם אם לכם היא נשמעת לפעמים סינית – תנו להם לעוף!

כל מה שנדרש מאיתנו כמורים זה להעז ולתת לדמיון שלהם לפרוח, התלמידים כבר יודעים את העבודה.

נסו להחליף מבחן מסורתי בפרויקט וידאו יצירתי, שבו התלמידים מתנסים במיומנויות חדשות, חוקרים את תחום הידע, בונים תסריט מתאים באופן חופשי או באמצעות תבניות יצירה, מפיקים ומצלמים בעבודת צוות והכי חשוב – בסוף מציגים את הסרט מול הכיתה או מול קהל.

כשתצפו בסרט שהתלמידים שלכם יצרו (רצוי עם פופקורן וקולה:) תגלו חוויית למידה אקטיבית ומרעננת, שתכניס לכם המון צבע ועניין לכיתה.

דור העתיד של מבקרי הקולנוע

ממליץ:

דבר המבקר

איילה, בת 6, על הסרט "הקרודים": "הסרט לימד אותי מה זה תקופת האבן ואיך אנשים חיו בעבר".

גור, בן 5, על הסרט "הלורקס": "כי יש שם דובון חמוד והוא מצליח לנטוע עץ אמיתי בעולם שכולו פלסטיק"; ועל הסרט "הגרינץ": "כי בסוף הוא חבר שלהם ומצליח להגדיל את הלב".

גילי, בת 11, על הסרט "בחזרה לעתיד": "סרט שההורים שלי רצו שאראה, הופתעתי לטובה ולמדתי שהעתיד הוא לא תמיד מה שמצפים לו".

תמר, בת 6, על הסרט "ספיריט לחופש נולד": "אהבתי בו שלאקי (הילדה) ניסתה לרכוב על ספיריט (הסוס) ובסוף הצליחה, וגם שלאקי היתה חברה של ספיריט הסוס והצילה אותו ואת כל הסוסים מהרעים".

רותם, בת 6, על הסרט "הדרקון הראשון שלי": "הדרקון בהתחלה היה כעסן אבל בהמשך הוא והילד התחברו ובסוף התחבקו ונוצרה חברות".

לואי, בת 9, על הסרט "אטלנטיס": "הדברים שם נורא יפים. זה פשוט קסום. זה מעורר השראה".

יובל, בן 9, על הסרט "ציידי הטרולים": "הסרט לימד אותי על חברות, להתגבר על הפחד מול מה שנראה לי לא אפשרי".

AI CINEMA

ד"ר מיכל בן דוד, יועצת ומפתחת תהליכי חדשנות בטלוויזיה ובמדיה הדיגיטלית

השימוש בבינה מלאכותית מציב לאנושות אתגרים רבים, וכשזה מגיע ליצירה, עולות גם שאלות אתיות לגבי המקום בו הטכנולוגיה מסתיימת והיצירה האנושית מתחילה.

בשנים האחרונות, כשהתחרות של הוליווד מול נטפליקס ואמזון הולכת וגדלה, מפיקים רבים נעזרים בפלטפורמות של בינה מלאכותית בתהליך היצירה של סרטי קולנוע שההשקעה הכספית בהם ענקית. לדוגמא, פלטפורמת סקריפטבוק הבלגית, שנוסדה בשנת 2015, משתמשת בבינה מלאכותית לצורך ניתוח תסריטים, על מנת לעזור למפיקים הוליוודים לחזות הצלחה קופתית.

האלגוריתם שהם בנו יכול לפתח "מודעות סיפורית" (story-awareness), דרך שלושה אספקטים של התסריט:
א. ה-DNA של הדמויות והמאפיינים שלהן
ב. הסגנון והתמות של התסריט
ג. מבנה התסריט.

דרך ניתוח שלושת הפרמטרים הללו, סקריפטבוק יכולה להמליץ למפיקים לאילו סרטים יש יותר סיכוי להפוך לשוברי קופות ולאילו לא.

האם המודל שבנו הוא בעצם הדור הבא של התסריטאות? האם מכונות יוכלו בעתיד להחליף את בני האדם בכתיבת תסריטים לקולנוע?

גם אם אין לנו עדיין תשובות לשאלות הללו, אין ספק שהוליווד כבר לא סומכת רק על הטעם האנושי, ופונה למכונות על מנת שיעזרו לה להביא את הלהיט הגדול הבא למסך שלנו.

זמן קריאה 30 שניות

109 מילים על

האם יש עתיד לקולנוע?

ד"ר איריס פינטו

טרומבורה

תעשיית הקולנוע מתפתחת וצומחת ללא הרף. הטכנולוגיה מאפשרת יצירת אפקטים מרהיבים ותוכן ויזואלי בהדמיית מחשב - CGI - Computer Generated Imagery - ומאפשרת לצוותים מרוחקים לעבוד יחדיו.

שירותי הסטרימינג מקדמים מעבר לצפייה ביתית - חברות הסטרימינג אינן מסתפקות בהפצה, אלא גם יוצרות יצירות מקוריות משלהן.

נוצרה עלייה בהצגת מגוון בקולנוע, החל מליהוק נשים בתפקידים שהיו מסורתית גבריים, ועד לשילוב מגוון גזעי בסרטים, שלרוב כללו שחקנים לבנים בלבד.

תעשיית הקולנוע כולה מאפשרת יותר גמישות ויצירתיות, ומקדמת פרשנות חברתית מוגברת בנושאים חברתיים רלוונטיים, כמו קבלת האחר, תסיסה פוליטית וטיפוח אחדות בין אוכלוסיות.

נראה שהשפעת מגפת הקורונה היא יותר מ'מכה קלה בכנף', וה'נורמלי החדש' יוביל לשינויים קיצוניים בדומה לאלו שגרמו בזמנו קלטות הווידיאו לתחום.

בחזרה

לעתיד

האלמנט

החמישי

”אסטה לה ויסטה, בייבי!”

(ארנולד שוורצנגר, שליחות קטלנית)

תצליחו לזהות את שאר הציטוטים?

הפיצו את הסק;ופ

עד שיהפוך לשובר קופות!

שלחו לנו את המילה

קולנוע

וקבלו הודעה להפצת קישור

ההצטרפות לסק;ופ

***קיבלתם לראשונה**

את המגזין ורוצים להצטרף

לרשימת התפוצה גם?

לחצו כאן.

מחברים רעיון לצלילים

רגע לקראת סיום האזינו איתנו לשיר לקראת שבת.

קולנוע

לחן וביצוע

מילים

שרון

דן

ליפשיץ

תורן

לחצו ותהנו...

ספריית הגליונות

שלנו מחכה לכם

ממש פה

(לא, אין צורך ברכישת כרטיס)

הפסקה

חוזרים ב-30.9

מותאמים אישית